

แบบการเสนอเค้าโครงผลงาน
(ระดับชำนาญการพิเศษ)

.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวชนิดา สีหามาตย์

● ตำแหน่งปัจจุบัน นักอักษรศาสตร์ชำนาญการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

หน้าที่ความรับผิดชอบโดยสรุป

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานสูงในด้านอักษรศาสตร์ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

หน้าที่ความรับผิดชอบหลัก

ก. ด้านการปฏิบัติการ

(๑) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม เรียบเรียง ถ่ายถอด เปรียบเทียบ งานด้านวรรณกรรม เพื่อศึกษาเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ จารัตประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่สะท้อนอยู่ในวรรณกรรมแต่ละเรื่อง ทำให้ทราบถึงประวัติศาสตร์ในยุคสมัยนั้น ๆ รวมทั้งรักษารูปแบบและการใช้ภาษาทางด้านวรรณกรรม

(๒) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ รวบรวม เรียบเรียง ตรวจสอบชำระความถูกต้องของถ้อยคำและเนื้อหาของหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ และจารัตประเพณี และผลิตผลงานทางวิชาการ เพื่อเป็นหลักฐานในการศึกษาความเป็นมาของชาติ และอ้างไว้ซึ่งแบบแผนโบราณราชประเพณี ตลอดจนอนุรักษ์ สืบทอดสร้างสรรค์ และเผยแพร่มรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ รวบรวม และเรียบเรียงเอกสารทางด้านวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ และจารัตประเพณี กับเอกสารชั้นต้น/เอกสารชั้นรองให้ถูกต้องตามบริบททางวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นข้อมูลในการผลิตผลงานทางวิชาการ และเป็นการศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลทางวิชาการด้านอื่น ๆ ในการวินิจฉัยงานวรรณกรรมของชาติ

ข. ด้านการวางแผน

วางแผนหรือร่วมดำเนินการวางแผนการทำงานตามแผนงานหรือโครงการของหน่วยงานระดับสำนักหรือกอง และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

ค. ด้านการประสานงาน

(๑) ประสานงานทำงานร่วมกันโดยมีบทบาทในการให้ความเห็นและคำแนะนำเบื้องต้นแก่สมาชิกในที่มงานหรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด

(๒) ให้ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำเบื้องต้นแก่สมาชิกในที่มงานหรือบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ง. ด้านการบริการ

(๑) ให้คำแนะนำ และเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการด้านวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมและจารัตประเพณี แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

(๒) แนะนำหนังสือที่มีคุณค่าทางวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมและจารัตประเพณีที่เป็นลิขสิทธิ์ของกรมศิลปากรแก่ผู้ติดต่อขอเข้าไปพิมพ์เผยแพร่เป็นวิทยาทานหรือพิมพ์จำหน่ายเพื่อสืบทอดภูมิปัญญาที่มีค่าของประเทศ

● **ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ**

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

หน้าที่ความรับผิดชอบโดยสรุป

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญ งานสูงมากในด้านอักษรศาสตร์ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

หน้าที่ความรับผิดชอบหลัก

๑. ด้านการปฏิบัติการ

(๑) ศึกษา ค้นคว้า ถ่ายถอด เปรียบเทียบ งานด้านวรรณกรรม เพื่อศึกษาเรื่องราวและพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ จารัตประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่ยังอาศัยอยู่ในวรรณกรรมแต่ละเรื่อง ทำให้ทราบถึงประวัติศาสตร์ในยุคสมัยนั้น ๆ รวมทั้งรักษารูปแบบและการใช้ภาษาทางด้านวรรณกรรม

(๒) ศึกษา ค้นคว้า และตรวจสอบชำระความถูกต้องของถ้อยคำและเนื้อหาของหนังสือ เอกสารด้านวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ และจารัตประเพณี เพื่อค้นคว้าหาข้อมูล/ข้อเท็จจริงหรือหลักฐานใหม่ ๆ ทางวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ และชำระไว้ซึ่งแบบแผนโบราณราชประเพณี ตลอดจนอนุรักษ์ สืบทอด สร้างสรรค์ และเผยแพร่มรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(๓) ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมและเรียบเรียงเอกสารทางด้านวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ และจารัตประเพณี เอกสารโบราณที่มีโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน รวมทั้งตรวจสอบชำระงานวิชาการ และเรียบเรียงทางวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และจารัตประเพณี กับเอกสารชั้นต้น/เอกสารชั้นรองให้ถูกต้องตามบริบททางวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นข้อมูลในการผลิตผลงานทางวิชาการ และเป็นการศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลวิชาการด้านอื่น ๆ ในการวินิจฉัยงานวรรณกรรมของชาติ

๒. ด้านการวางแผน

วางแผนหรือร่วมดำเนินการวางแผนงาน โครงการของหน่วยงานระดับสำนักหรือกอง มอบหมายงาน แก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานและติดตามประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

(๑) ประสานการทำงานร่วมกันในทีมงาน โดยมีบทบาทในการชี้แนะ จูงใจ ทีมงานหรือหน่วยงานอื่นในระดับสำนักหรือกอง เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด

(๒) ชี้แจง ให้ข้อคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือคณะทำงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์และความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

(๑) ให้คำแนะนำ ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ในวิชาการด้านวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมและจารัตประเพณี แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจน

(๒) แนะนำหนังสือที่มีคุณค่าทางวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมและจารัตประเพณี ที่เป็นลิขสิทธิ์ของกรมศิลปากรแก่ผู้ติดต่อขอเข้าไปพิมพ์เผยแพร่เป็นวิทยาทานหรือพิมพ์จำหน่าย เพื่อสืบทอดภูมิปัญญาที่มีค่าของประเทศ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (เรียงลำดับตามความดีเด่น หรือความสำคัญ)

ผลงาน ลำดับที่ ๑

๑. เรื่อง งานตรวจสอบต้นฉบับและจัดพิมพ์หนังสือ มหาเวสสันดรชาดก คาถาพันและนิบาตชาดก

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑) ใช้ทักษะความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทย ความรู้ทางภาษาและวรรณคดีบาลีด้านประเภท รูปแบบ ความหมายและลักษณะสำคัญของคัมภีร์ในพุทธศาสนาแต่ละประเภท เช่น นิบาตชาดกในพระไตรปิฎก อรรถกถาชาดก รูปแบบร้อยกรองบาลี อักษรวิธีบาลี การนับจำนวนคาถา อักษรวิธีที่นิยมแต่ละสมัย และความรู้เรื่องลักษณะวรรณคดีชาดก เพื่อการตรวจสอบต้นฉบับนิบาตชาดกที่แปลและเรียบเรียงจากอรรถกถาเวสสันดรชาดก

๒) ทักษะและความชำนาญในการวินิจฉัยคัดเลือกต้นฉบับที่ใช้ในการตรวจสอบต้นฉบับ การสำรวจและสืบค้น ประวัติการแปลเรียบเรียง และประวัติการพิมพ์ครั้งสำคัญ และความแม่นยำเรื่องรูปแบบอักษร อักษรวิธี เครื่องหมาย ภาษาบาลี ในการตรวจสอบต้นฉบับจากเอกสารชั้นรองหลายฉบับ ความแม่นยำในการตรวจสอบต้นฉบับคาถาพัน รูปแบบร้อยกรองบาลีที่มีข้อความคล้ายคลึงหรือซ้ำกันหลายวรรค

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

มหาเวสสันดรชาดกเป็นชาดกในนิบาตที่กวีและนักปราชญ์ไทยนำมาแปลและแต่งเป็นวรรณกรรมไทยหลายสำนวนและนิยมเรียกเรื่องเวสสันดรชาดกว่ามหาชาติ พุทธศาสนิกชนไทยนับถือเรื่องมหาเวสสันดรชาดกเชื่อกันว่าการฟังมหาเวสสันดรชาดกครบ ๑๓ กัณฑ์ จำนวนพันคาถาภายใน ๑ วันจะได้อันสงส์มากและจะได้เกิดในศาสนาพระศรีอาริยมตไตรยจึงเกิดเป็นประเพณีการฟังเทศน์มหาชาติมาจนถึงปัจจุบัน

คาถาพัน คือร้อยกรองภาษาบาลี เรื่องมหาเวสสันดรชาดกในพระไตรปิฎก สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ชาดก ในหมวดมหานิบาตคือชาดกที่มีจำนวนคาถา ๘๐ คาถาขึ้นไป มหาเวสสันดรชาดกเป็นชาดกที่มีจำนวนคาถามากที่สุดในจำนวนชาดกในพระไตรปิฎก ๕๔๗ เรื่อง คือ ประมาณพันคาถา แต่งเป็นปฐยาวัตฉันท์

นิบาตชาดก ในที่นี้หมายถึงวรรณกรรมเรื่องมหาเวสสันดรชาดกฉบับความเรียงที่พระเถระและนักปราชญ์ร่วมกันแปลจากอรรถกถาเวสสันดรชาดกภาษาบาลีที่มีพระอรรถกถาจารย์แต่งอธิบายขยายความจากชาดกในพระไตรปิฎก และเรียบเรียงเป็นความเรียงฉบับภาษาไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ ใช้ชื่อว่า นิบาตชาดก นับเป็นฉบับความเรียงที่มีเนื้อหาเรื่องเวสสันดรชาดกสมบูรณ์ มีภาษาโวหารไพเราะสละสลวยและคุณค่าทางอักษรศาสตร์เป็นคลังศัพท์และคลังความรู้ต่าง ๆ ที่มีการศึกษาค้นคว้าและใช้เป็นฉบับอ้างอิง

ขั้นตอนการดำเนินการ

๑) กำหนดแนวทางการดำเนินงาน เขียนโครงการตรวจสอบต้นฉบับเสนอผู้บังคับบัญชา

๒) สำรวจเอกสาร คัดเลือกต้นฉบับ

๓) จัดพิมพ์ตัวบทภาษาบาลีและภาษาไทย

๔) ตรวจสอบต้นฉบับกับฉบับพิมพ์ครั้งแรก และสอบทานกับฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง

๕) สอบทานและสืบค้นเพิ่มเติมคาถาส่วนที่ต้นฉบับขาดหายหรือมีข้อสงสัย โดยตรวจสอบจากฉบับอื่นเพิ่มเติม

เช่น พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ มหาเวสสันดรชาดกหรือเทศน์มหาชาติฉบับหอพระสมุดวชิรญาณเคยตรวจสอบและพิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๓ และ พ.ศ. ๒๕๑๔ และหนังสือนิบาตชาดกฉบับกรมศิลปากรเคยตรวจสอบและพิมพ์เผยแพร่ พ.ศ. ๒๕๓๙

- ๖) ตรวจสอบความถูกต้องของอักขรวิธีและเครื่องหมายภาษาบาลี และปรับปรุงศัพท์บาลีเป็นแบบปัจจุบัน
- ๗) จัดทำเชิงอรรถที่มาของต้นฉบับ
- ๘) ค้นคว้าข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับที่มาของเรื่องและที่มาของต้นฉบับ เรียบเรียงบทนำให้ข้อมูลความรู้ก่อนเข้าสู่เนื้อหา และชี้แจงการตรวจสอบต้นฉบับ จัดทำและตรวจสอบการอ้างอิงและบรรณานุกรม เรียบเรียงคำนำหนังสือ
- ๙) จัดทำพิมพ์ต้นฉบับเสนอผู้บังคับบัญชาและผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรม) ตรวจสอบและปรับแก้ไขตามคำแนะนำ
- ๑๐) เสนอขออนุมัติต้นฉบับและขออนุมัติจัดพิมพ์
- ๑๑) ประสานงานการพิมพ์ กำหนดรายละเอียด ควบคุมการตรวจพิสูจน์อักษรและรูปแบบศิลปกรรม

เป้าหมายของงาน

ตรวจสอบต้นฉบับเรื่องมหาเวสสันดรชาดกในพระไตรปิฎกภาษาบาลี และวรรณกรรมเรื่องมหาเวสสันดรชาดกฉบับความเรียงที่พระเถระนักปราชญ์แปลและเรียบเรียงจากอรรถกถาเวสสันดรชาดก จัดพิมพ์เผยแพร่ในหนังสือ “มหาเวสสันดรชาดก คาถาพันและนิบาตชาดก” จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาค้นคว้าอ้างอิงและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่องมหาเวสสันดรชาดก

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

- ๑) หนังสือ “มหาเวสสันดรชาดก คาถาพันและนิบาตชาดก” จำนวน ๔๓๒ หน้า
- ๒) หนังสือ “มหาเวสสันดรชาดก คาถาพันและนิบาตชาดก” กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ พุทธศักราช ๒๕๖๖ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

เชิงคุณภาพ

- ๑) มหาเวสสันดรชาดกฉบับร้อยกรองภาษาบาลีในพระไตรปิฎกฉบับตรวจสอบต้นฉบับและจัดทำเชิงอรรถที่มาการตรวจสอบต้นฉบับ
- ๒) วรรณกรรมเรื่องมหาเวสสันดรชาดกฉบับความเรียงที่พระเถระนักปราชญ์แปลและเรียบเรียงจากอรรถกถาเวสสันดรชาดก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ ตรวจสอบต้นฉบับและจัดพิมพ์เผยแพร่อำนวยความสะดวกแก่การศึกษาค้นคว้าอ้างอิงและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

- ๑) เป็นการรวบรวมเรื่องเวสสันดรชาดกฉบับร้อยกรองภาษาบาลี อักษรไทย และอรรถกถาเวสสันดรชาดกฉบับแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยสำนวนพระเถระและนักปราชญ์ สำหรับใช้ศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงทางวิชาการ
- ๒) คาถาพันสำหรับศึกษา สอบทาน และเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่องประเพณีการเทศน์มหาชาติในสังคมและวัฒนธรรมไทย
- ๓) นักเรียนนักศึกษา ครูอาจารย์และนักวิชาการสามารถใช้ประกอบการศึกษาประวัติความเป็นมาของเรื่องมหาเวสสันดรชาดกและอิทธิพลเรื่องมหาเวสสันดรชาดกต่อวรรณคดีไทย

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

- ๑) เนื่องจากมหาเวสสันดรชาดกเป็นวรรณกรรมที่แปลและเรียบเรียงจากอรรถกถามหาเวสสันดรชาดกซึ่งต้นฉบับเดิมเป็นภาษาบาลีที่แปลจากภาษาสิงหล การตรวจสอบต้นฉบับอาจพบคำที่มีรูปศัพท์คล้ายคลึงกันแต่มีความหมายต่างกัน และไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมไทย เช่น ชื่อต้นไม้ พรรณไม้ในภาษาบาลีที่ไม่รู้จักและไม่

ตรงกับพรรณไม้ ชื่อต้นไม้ในประเทศไทยซึ่งปรากฏในตัวบทวรรณคดีตำแหน่งใกล้เคียงกัน ต้องค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากพจนานุกรมภาษาบาลีและสันสกฤต และขอคำปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิด้านอักษรศาสตร์เพื่อประกอบการวินิจฉัยตัวบท

๒) การตรวจสอบคาถาพื้น ร้อยกรองภาษาบาลีจากต้นฉบับหลายฉบับ พบจำนวนคาถาไม่ตรงกันส่งผลต่อการบินจำนวนคาถาและการจัดพิมพ์ต้นฉบับ ต้องตรวจสอบต้นฉบับด้วยความละเอียดรอบคอบและอาศัยความรู้และความชำนาญการตรวจสอบวรรณคดีพุทธศาสนา สํารวจและสอบทานกับฉบับที่น่าเชื่อถือ

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑) การตรวจสอบต้นฉบับคาถาพื้น ซึ่งเป็นภาษาบาลี มีลักษณะคำประพันธ์ รูปอักษรและเครื่องหมายเฉพาะ การตรวจสอบจึงต้องปฏิบัติด้วยความละเอียดรอบคอบ

๒) มีเอกสารต้นฉบับที่จัดพิมพ์หลายฉบับต้องสำรวจและพิจารณาคัดเลือกต้นฉบับสำหรับสอบเทียบตามหลักเกณฑ์ทางอักษรศาสตร์ และจัดทำเชิงอรรถขยายความหรือบอกที่มาของต้นฉบับ

๙. ข้อเสนอแนะ

๑) ควรมีคู่มือและแนวทางสืบค้นศัพท์เพื่อการตรวจสอบวรรณคดีพุทธศาสนาและวรรณคดีที่ใช้ภาษาบาลีและสันสกฤต

๒) เรื่องมหาเวสสันดรชาดกทั้งส่วนคาถาพื้นและอรรถกาเวสสันดรชาดกมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์วรรณคดีเรื่องมหาชาติของไทยทุกสำนวนซึ่งมีการแปลแต่งเป็นวรรณคดีหลายสำนวนอย่างแพร่หลายทุกภูมิภาค ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับคาถาพื้นและอรรถกาเวสสันดรชาดกเพื่อให้เข้าใจถึงที่มา อิทธิพลด้านเนื้อหาและภาษาต่อการสร้างสรรค์ของกวีไทยในการแปลแต่งเรื่องเวสสันดรชาดกจากคัมภีร์ภาษาบาลีเป็นวรรณคดีร้อยกรองไทย

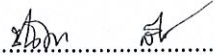
๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

หนังสือ “มหาเวสสันดรชาดก คาถาพื้นและนิบาตชาดก” กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ พุทธศักราช ๒๕๖๖ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวชนิดา สีหามาตย์)

นักอักษรศาสตร์ชำนาญการ

ผู้ขอรับการประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนและบทบาทการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
-	-
-	-
-	-

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวทิพวรรณ บุญส่งเจริญ)

นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

ผู้อำนวยการกลุ่มภาษาและวรรณกรรม

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์)

ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชา ที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

ผลงาน ลำดับที่ ๒

๑. เรื่อง บทเรียบเรียงประวัติวรรณคดีแห่งชาติสมัยอยุธยา

- ๑.๑) เรื่องภาพย์พระมหาชาติ
- ๑.๒) เรื่องเสื่อโคคำฉันท

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

- ๒.๑) บทเรียบเรียงเรื่องภาพย์พระมหาชาติ ดำเนินการเมื่อ มีนาคม ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๕
- ๒.๒) บทเรียบเรียงเรื่องเสื่อโคคำฉันท ดำเนินการเมื่อ ๑ - ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ความรู้ด้านอักษรศาสตร์ทางภาษาและวรรณคดีไทย ความรู้ด้านวรรณคดีศึกษา รูปแบบ องค์ประกอบ คุณค่า ความรู้ประวัติวรรณคดีและพัฒนากาพย์พระมหาชาติ ความรู้ด้านภาษาโบราณ เขมร บาลี สันสกฤต ความรู้เรื่องการศึกษา เอกสารโบราณ อายุเอกสาร อักษรวิธี การศึกษาปรบท (paratext) เอกสารประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ใช้ทักษะและความชำนาญศึกษาสืบค้นหลักฐาน วิจัยหรือสันนิษฐานเรื่องผู้แต่งและระยะเวลาที่แต่ง และที่มาของเรื่อง การวิเคราะห์ ลักษณะคำประพันธ์ ภาษาและวรรณศิลป์ วิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีที่ปรากฏในแต่ละด้าน

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

ประวัติวรรณคดีสมัยอยุธยาโดยมากมีความไม่ชัดเจนด้านประวัติที่มา ผู้แต่งและสมัยที่แต่ง เนื่องจากการไม่ระบุผู้แต่งในตัวบท การชำระข้อมูลประวัติวรรณคดีเพื่อจัดทำหนังสือวรรณคดีแห่งชาติ เพื่อศึกษาประมวลความรู้เพื่อนำเสนอข้อมูลประวัติวรรณคดีที่รอบคอบรัดกุม ทันต่อข้อมูลหลักฐานที่พบใหม่ มีความถูกต้องชัดเจนตามมาตรฐานงานวิชาการ สามารถนำไปใช้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงทางวิชาการ ได้แก่ เรื่องภาพย์พระมหาชาติ และเรื่องเสื่อโคคำฉันท

ภาพย์พระมหาชาติ เป็นวรรณคดีพุทธศาสนาที่แปลแต่งจากเรื่องมหาเวสสันดรชาดก แต่งเป็นร้อยยาว เดิมพบต้นฉบับที่มีเนื้อหา ๓ กัณฑ์ คือ วนประเวสน์ กุมารบรรพ สักกบรรพ เรียกชื่อวรรณคดีเรื่องมหาเวสสันดรชาดกสำนวนนี้ว่าภาพย์มหาชาติ ข้อมูลประวัติวรรณคดีระบุว่า เป็นพระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมตามข้อสันนิษฐานจากข้อความที่ปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา สันนิษฐานว่าเป็นวรรณคดีเรื่องมหาชาติที่แต่งเป็นร้อยยาวที่เก่าที่สุดที่พบ การค้นคว้าและตรวจสอบชำระครั้งนี้ทำให้พบต้นฉบับเพิ่มอีก ๒ กัณฑ์ คือ มัทรีบรรพ และ มหาราชบรรพ ภาพย์พระมหาชาติเป็นวรรณคดีเรื่องมหาเวสสันดรชาดกสำนวนที่มีอิทธิพลต่อการแต่งวรรณคดีเรื่องร้อยยาวมหาเวสสันดรชาดกหรือมหาชาติดกลอนเทศน์สำนวนกวีสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

เสื่อโคคำฉันท เป็นวรรณคดีนิทาน แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกาพย์และฉันทหลายชนิด ที่มาของเรื่องเดิมเชื่อกันว่ามีที่มาของเรื่องจากปัญหาสชาดกเรื่องพหลาคาวิชาดก แต่การศึกษาเปรียบเทียบในภายหลังพบว่าเนื้อเรื่องต่างกัน เรื่องเสื่อโค คำฉันทมีรายละเอียดบางส่วนคล้ายกับวรรณคดีสันสกฤต ในตัวบทวรรณคดีไม่ได้ระบุนามผู้แต่งแต่มีบานแพนกวรรณคดีเรื่องคำฉันทสรรเสริญพระเกียรติสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงปราสาททองระบุว่าผู้แต่งคนเดียวกับผู้แต่งเรื่องเสื่อโค คือพระมหาราชครูในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

ขั้นตอนการดำเนินการ

- ๑) สสำรวจ เอกสาร ค้นคว้ารวบรวมหลักฐานและแนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ทั้งจากเอกสารขั้นต้นและเอกสารชั้นรอง
- ๒) อ่านและวิเคราะห์ตีความตัวบทวรรณคดีโดยละเอียด
- ๓) สรุปเนื้อหาวรรณคดีโดยสังเขป

๔) ศึกษารูปแบบและประเด็นในหนังสือวรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๑ (สมัยสุโขทัย) และวรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๒ (สมัยอยุธยา) เรียบเรียงตามประเด็นที่กำหนด ได้แก่ ที่มาของเรื่อง ผู้แต่งและสมัยที่แต่ง จุดมุ่งหมายการแต่ง ลักษณะคำประพันธ์ เนื้อหา และคุณค่า

๕) ประมวลและสังเคราะห์แนวคิดที่มีนักวิชาการศึกษาไว้แล้ว

๖) วิจัยค้นประเด็นผู้แต่งและสมัยที่แต่ง

๗) วิเคราะห์รูปแบบ ลักษณะคำประพันธ์ และคัดเลือกตัวอย่างประกอบ

๘) วิเคราะห์คุณค่าที่ปรากฏในตัวบทวรรณคดีด้านต่าง ๆ ตามที่ที่ประชุมคณะกรรมการวรรณคดีแห่งชาติ กำหนด เช่น ด้าน อักษรศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น พร้อมทั้งคัดสรรตัวอย่างคำประพันธ์ประกอบการอธิบาย

๙) จัดทำการอ้างอิงและบรรณานุกรมตามรูปแบบงานวิชาการ ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับภาษาและรูปแบบการเขียนเชิงวิชาการ เพื่อเสนอที่ประชุมคณะกรรมการวรรณคดีแห่งชาติพิจารณาและปรับแก้ไขตามมติที่ประชุม

๑๐) จัดทำต้นฉบับ หภาพประกอบที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายของงาน

๑) บทเรียงเรียงประวัติวรรณคดีสมัยอยุธยาจัดพิมพ์ในหนังสือวรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๓ (สมัยอยุธยา) จำนวน

๒ เรื่อง คือ ภาพพระมหาชาติ และเสื่อโคคำฉันท

๒) ตรวจสอบข้อมูลประวัติวรรณคดีสมัยอยุธยาด้านประวัติ ที่มา และผู้แต่ง ให้ชัดเจนขึ้น

๓) นำเสนอคุณค่าของวรรณคดีสำคัญของชาติสมัยอยุธยา

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

๑) ข้อมูลประวัติวรรณคดีสมัยอยุธยาสำหรับจัดพิมพ์ในหนังสือวรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๓ (สมัยอยุธยา) จำนวน ๒ เรื่อง

๒) รวบรวมต้นฉบับหนังสือวรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๓ (สมัยอยุธยา) เพื่อเสนอกรมศิลปากรจัดพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

เชิงคุณภาพ

๑) ตำราประวัติวรรณคดีที่มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน นำเชื่อถือสำหรับอ้างอิงทางวิชาการที่ผ่านการค้นคว้ารวบรวม ตรวจสอบและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

๒) ประวัติวรรณคดีที่มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษาด้านอักษรศาสตร์ ภาษาและวรรณศิลป์ และด้านอื่น ๆ ที่ปรากฏในวรรณคดี เช่น ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต คติความเชื่อ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑) หนังสือ วรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๓ (สมัยอยุธยา) เป็นตำราประวัติวรรณคดีเพื่อการศึกษาประวัติและพัฒนาการวรรณคดีไทย

๒) ประวัติวรรณคดีเรื่องภาพพระมหาชาติที่มีการค้นคว้ารวบรวมและตรวจสอบข้อมูลใหม่

๓) ประวัติวรรณคดีเรื่องเสื่อโคคำฉันทที่มีการค้นคว้ารวบรวมและตรวจสอบข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

๔) เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาด้านวรรณคดี อักษรศาสตร์ และการศึกษาวรรณคดีเชิงประวัติ

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

- ๑) การค้นคว้าและตรวจสอบข้อมูลอย่างรอบด้านและเรียบเรียงเพื่อนำเสนอข้อมูลอย่างรอบคอบรัดกุมเพื่อเสนอคณะกรรมการที่ประชุมพิจารณา เนื่องจากเป็นหนังสือที่ใช้อ้างอิงทางวิชาการ
- ๒) การศึกษาคุณค่าของวรรณคดีและนำเสนอตามระเบียบวิธีทางวิชาการและเรียบเรียงเพื่อนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นกลาง

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

- ๑) วรรณคดีเรื่องกาพย์พระมหาชาติสำรวจพบข้อมูลเพิ่มเติมต้องแก้ไขข้อมูลบทเรียบเรียงและเพิ่มระยะเวลาการเสนอที่ประชุมพิจารณา และข้อมูลเรื่องผู้แต่งและสมัยที่แต่งไม่ชัดเจนเนื่องจากราชทินนามและวัน เดือน ปี ที่ระบุบนเอกสารสมุดไทยเป็นแบบโบราณจึงต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น ทำเนียบขุนนางกรมพระอาลักษณ์ระบบเวลาแบบจันทรคติและสุริยคติ เป็นต้น
- ๒) การประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ไม่สามารถจัดได้ต่อเนื่องตามแผนการดำเนินงาน เนื่องจากการระบาดของโรคโควิด-๑๙ ทำให้การประชุมพิจารณาเพื่อจัดทำต้นฉบับล่าช้า

๙. ข้อเสนอแนะ

- ๑) เรื่องกาพย์พระมหาชาติมีการรับรู้ข้อสันนิษฐานเดิมเรื่องผู้แต่งและสมัยที่แต่ง การสำรวจเอกสารชั้นต้นและเอกสารที่พบเพิ่มเติมพบข้อมูลประกอบการสันนิษฐานเรื่องผู้แต่งและระยะเวลาที่ต่างไปจากองค์ความรู้เดิม จึงต้องนำเสนอบทเรียบเรียงและหลักฐานที่พบใหม่ประกอบข้อสันนิษฐานอย่างชัดเจนรอบคอบและรัดกุม
- ๒) ปรับรูปแบบการประชุมพิจารณาด้านฉบับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น การประชุมผ่านโปรแกรมประชุมออนไลน์ (zoom)

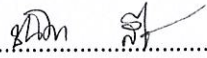
๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

เสนอบทเรียบเรียงต่อที่ประชุมคณะกรรมการและอนุกรรมการวรรณคดีแห่งชาติเพื่อรวบรวมต้นฉบับหนังสือวรรณคดีแห่งชาติ เล่ม ๓ (สมัยอยุธยา) เพื่อขออนุมัติกรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวชนิดา สีหามาตย์)
นักอักษรศาสตร์ชำนาญการ
ผู้ขอรับการประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนและบทบาทการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
-	-
-	-
-	-

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวทิพวรรณ บุญส่งเจริญ)
นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการกลุ่มภาษาและวรรณกรรม
ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์)
ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชา ที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

ผลงาน ลำดับที่ ๓

๑. เรื่อง บทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องมหาชาติ

- ๑.๑) บทความเรื่อง “การตรวจสอบชำระเรื่องกาพย์พระมหาชาติ”
- ๑.๒) บทความเรื่อง “มหาชาติคำหลวง”
- ๑.๓) บทความเรื่อง “กาพย์พระมหาชาติกับการสืบทอดเรื่องมหาเวสสันดรชาดกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (พุทธศักราช ๒๓๒๕ - ๒๓๕๒)”
- ๑.๔) บทเรียบเรียงองค์ความรู้เรื่อง “มหาชาติคำหลวง : วรรณคดีประกอบพิธีกรรมที่สืบทอดจากกรุงศรีอยุธยาสู่กรุงรัตนโกสินทร์”
- ๑.๕) บทเรียบเรียงองค์ความรู้เรื่อง “กาพย์พระมหาชาติ”

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

- ๒.๑) บทความเรื่อง “การตรวจสอบชำระเรื่องกาพย์พระมหาชาติ” ดำเนินการเมื่อ มกราคม ๒๕๖๕ - สิงหาคม ๒๕๖๗
- ๒.๒) บทความเรื่อง “มหาชาติคำหลวง” ดำเนินการเมื่อ มิถุนายน ๒๕๖๖ - มีนาคม ๒๕๖๗
- ๒.๓) บทความเรื่อง “กาพย์พระมหาชาติกับการสืบทอดเรื่องมหาเวสสันดรชาดกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (พุทธศักราช ๒๓๒๕ - ๒๓๕๒)” ดำเนินการเมื่อ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๕ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖
- ๒.๔) บทเรียบเรียงองค์ความรู้เรื่อง “มหาชาติคำหลวง : วรรณคดีประกอบพิธีกรรมที่สืบทอดจากกรุงศรีอยุธยาสู่กรุงรัตนโกสินทร์” ดำเนินการเมื่อ ๑๕ - ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖
- ๒.๕) บทเรียบเรียงองค์ความรู้เรื่อง “กาพย์พระมหาชาติ” ดำเนินการเมื่อ ๕ - ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕

๓. ความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

- ๑) ความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทย
- ๒) ความรู้ด้านภาษาบาลีและสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาโบราณ
- ๓) ความรู้ด้านอักษรโบราณ อักษรขอมไทย อักษรวิจิตร การประสมอักษร การสังเกตลายมืออาลักษณ์สมัยต้นรัตนโกสินทร์
 - ๔) ความรู้ด้านฉันทลักษณ์ ลักษณะคำประพันธ์
 - ๕) ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมเรื่องมหาชาติ วรรณคดีชาดก
 - ๖) ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม คติความเชื่อ ประเพณีการสวดและการเทศน์มหาชาติ
 - ๗) ความรู้เรื่องวรรณคดีเชิงประวัติ เพื่อรวบรวมข้อมูล ประวัติความเป็นมา ที่มาของเรื่อง และประกอบการสันนิษฐานเรื่องผู้แต่งและระยะเวลาที่แต่ง
 - ๘) ทักษะการอ่านและประสบการณ์การสำรวจและคัดเลือกต้นฉบับที่เป็นเอกสารโบราณ การสำรวจบานแพนก การวินิจฉัยระยะเวลาที่แต่งและที่มาเอกสาร ต้องใช้ความรู้เรื่องเอกสารโบราณและอักษรวิจิตรไทย ระบบวันเดือนปีการศึกษาเอกสารตัวเขียน (manuscript)

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

มหาชาติคือเรื่องมหาเวสสันดรชาดกที่พุทธศาสนิกชนชาวไทยนิยมเรียกเรื่องมหาเวสสันดรชาดกว่ามหาชาติ ปรากฏหลักฐานมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย และปรากฏหลักฐานการให้ความสำคัญเรื่องมหาชาติทั้งการแต่งตัวบทวรรณคดี การคัดลอกคัมภีร์จนมีประเพณีวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน กวีและนักปราชญ์ไทยนำเรื่องมหา

เวสสันดรชาดกมาแปลและแต่งขยายความเป็นคำประพันธ์หลายรูปแบบ เกิดเป็นวรรณคดีเรื่องมหาชาติหลายสำนวน ในแต่ละสมัยและทุกภูมิภาค เป็นองค์ความรู้จากการศึกษาวรรณคดีเรื่องมหาชาติที่แสดงถึงความสำคัญและคุณค่าของวรรณคดีไทยเรื่องสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่ง

๑) บทความเรื่อง “การตรวจสอบชำระเรื่องกาพย์พระมหาชาติ” เสนอข้อมูลจากหลักฐานและตัวบทที่พบใหม่ และยังไม่เคยมีการพิมพ์เผยแพร่มาก่อน ๒ กัณฑ์ คือ มัทรีบรรพและมหาราชาบรรพ จากเดิมที่หอพระสมุดวชิรญาณเคยตรวจสอบต้นฉบับและพิมพ์เผยแพร่เป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙ จำนวน ๓ กัณฑ์ คือ กุมารบรรพ วนประเวศน์บรรพ และสักกบรรพ เป็นสำรับที่มีบานแพนงหลวงแสดงถึงความเป็นเอกสารชุดเดียวกันที่สร้างในคราวเดียวกันคือ พ.ศ. ๒๓๒๕ โดยขุนนางกรมพระอาลักษณ์ บทความเรื่องนี้มีความสำคัญต่อการศึกษาวรรณคดีเรื่องกาพย์พระมหาชาติเชิงประวัติ การเสนอข้อมูลจากหลักฐานที่พบใหม่จากการตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์หนังสือกาพย์พระมหาชาติที่กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๓

๒) บทความเรื่อง “มหาชาติคำหลวง” เสนอคุณค่าและความสำคัญของวรรณคดีเรื่องมหาชาติคำหลวงต้นฉบับ หนังสือตัวเขียน คุณค่าความสำคัญของเอกสารต้นฉบับมหาชาติคำหลวง การสำรวจและคัดเลือกสมุดไทยฉบับหลวงที่มีบานแพนงหลวงระบุวันเดือนปีที่สร้าง ราชทินนามผู้ชูปทาน และบอกที่มาและการฟื้นฟูมหาชาติคำหลวงในรัชกาลที่ ๒ ทั้งการแต่งซ่อมให้ครบ ๑๓ กัณฑ์ เพื่อฟื้นฟูพิธีการสวดมหาชาติคำหลวงตามโบราณราชประเพณีนอกจากนั้นยังมีการบันทึกเครื่องหมายกำกับเสียงสวดที่ไม่สามารถเข้าถึงได้จากหนังสือฉบับพิมพ์ วรรณคดีเรื่องมหาชาติคำหลวงมีคุณค่าทางอักษรศาสตร์ คำประพันธ์ ศัพท์ วรรณศิลป์ และมีการสืบทอดพิธีการสวดมหาชาติจากสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ พ.ศ. ๒๐๒๕ มาจนถึงปัจจุบัน

๓) บทความเสนอผลงานในโครงการสัมมนาวิจัย วิจัยกษัตริย์ การนำเสนอผลงานวิชาการของกรมศิลปากร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง “กาพย์พระมหาชาติกับการสืบทอดเรื่องมหาเวสสันดรชาดกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (พ.ศ. ๒๓๒๕ - พ.ศ. ๒๓๕๒)” นำเสนอองค์ความรู้จากการปฏิบัติงานของนักอักษรศาสตร์ คือผลงานการตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์หนังสือกาพย์พระมหาชาติ กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ พุทธศักราช ๒๕๖๓ นำเสนอข้อมูลจากการตรวจสอบหลักฐานเพิ่มเติมและตัวบทที่พบใหม่ คือ การตรวจสอบตัวบทวรรณคดีเรื่องกาพย์พระมหาชาติที่เดิมเรียกชื่อว่ากาพย์มหาชาติ ประวัติวรรณคดีระบุว่าแต่งสมัยพระเจ้าทรงธรรม หอพระสมุดวชิรญาณเคยตรวจสอบและพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๓ กัณฑ์ คือ วนประเวศน์บรรพ กุมารบรรพ และสักกบรรพ การตรวจสอบเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๓ พบต้นฉบับสมุดไทยเพิ่มอีก ๒ กัณฑ์ คือ มัทรีบรรพและมหาราชาบรรพ ที่มีหลักฐานบ่งชี้ว่าเป็นเอกสารสำรับเดียวกันคือต้นฉบับสมุดไทย ระบุในบานแพนงหนังสือหลวงว่าสร้างขึ้นในปีเดียวกันคือ จ.ศ. ๑๑๔๔ ตรงกับ พ.ศ. ๒๓๒๕ ปีแรกในรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งนอกจากจะมีการแต่งซ่อมเรื่องกาพย์พระมหาชาติ ยังปรากฏการสืบทอดเรื่องมหาเวสสันดรชาดกขึ้นในรัชกาลเช่น การออกกฎพระสงฆ์กำกับเรื่องการแสดงเทศนามหาเวสสันดรชาดก การบำเพ็ญพระราชกุศลเทศนามหาชาติ การแปลแต่งมหาชาติกลอนเทศน์ของกวีในรัชสมัย รวมถึงการแต่งคัมภีร์ไตรภูมิโลกวินิจฉยกลาขยายความเรื่องการนับถือบูชามหาเวสสันดรชาดก

๔) บทความเรียงองค์ความรู้ เรื่อง “มหาชาติคำหลวง : วรรณคดีประกอบพิธีกรรมที่สืบทอดจากกรุงศรีอยุธยาสู่กรุงรัตนโกสินทร์” นำเสนอวรรณคดีเรื่องมหาชาติคำหลวงที่สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดฯ ให้ประชุมนักปราชญ์ราชบัณฑิตแปลแต่งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๐๒๕ เป็นวรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น นับเป็นวรรณคดีเรื่องมหาชาติฉบับลายลักษณ์ฉบับแรกของไทย มีคุณค่าด้านอักษรศาสตร์แต่งด้วยคำประพันธ์โคลง ฉันท์ กาพย์หลายชนิดเป็นตัวอย่งคำประพันธ์ในหนังสือจินตตามณีฉบับพระโหราธิบดีสมัยพระนารายณ์มหาราช และยังปรากฏการอ้างถึงในเอกสารร่วมสมัยอื่น ๆ ทั้งวรรณคดีและประวัติศาสตร์ การสืบทอดประเพณีการสวดมหาชาติคำหลวงในรัชกาลที่ ๒ ทำให้มีการแต่งซ่อมมหาชาติคำหลวงให้ครบทั้ง ๑๓ กัณฑ์ เพื่อใช้ตัวบทวรรณคดีเรื่องมหาชาติคำหลวงในการสวดเป็นทำนองหลวง การสวดมหาชาติคำหลวงยังมีการสืบทอดปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันในพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดารามในเทศกาลเข้าพรรษา

๕) บทเรียบเรียงองค์ความรู้ เรื่อง “ภาพย์พระมหาชชาติ” นำเสนอข้อมูลและตัวบทที่พบใหม่จากการตรวจสอบวรรณคดีเรื่องภาพย์พระมหาชชาติจากต้นฉบับเอกสารสมุดไทยทั้ง ๕ บรรพ ประกอบด้วย ตัวบทที่เคยพิมพ์เผยแพร่แล้ว ๓ กัณฑ์ และตัวบทที่พบใหม่ ๒ กัณฑ์ ให้ข้อมูลที่มาเอกสารสมุดไทยที่ใช้ตรวจสอบ ข้อความในบานแพนทหนังสือหลวงที่ระบุเวลาในการคัดเอกสาร ราชทินนามผู้แต่งและผู้เขียนหรือคัดและผู้ทวน นำเสนอตัวบทวรรณคดีที่ตรวจสอบและพบใหม่

ขั้นตอนการดำเนินการ

- ๑) กำหนดประเด็นวรรณคดีที่สนใจ สรรวจรวบรวมข้อมูล
- ๒) สรรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง วรรณคดีเรื่องมหาชชาติสำนวนที่จะนำเสนอ เอกสารร่วมสมัยมิติต่าง ๆ เช่น วรรณคดี เอกสารประวัติศาสตร์ ศาสนา ทั้งเอกสารชั้นต้นและเอกสารชั้นรอง ได้แก่ จารึก ต้นฉบับเอกสารโบราณ สมุดไทย หนังสือฉบับพิมพ์ครั้งแรกและฉบับพิมพ์ครั้งหลังที่สำคัญ เอกสารงานวิชาการที่มีนักวิชาการศึกษาไว้
- ๓) เรียบเรียงข้อมูลตามประเด็นที่กำหนด แสดงหลักฐานประกอบการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ
- ๔) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ปรับภาษาและการอ้างอิงเชิงวิชาการ
- ๕) จัดหาภาพประกอบ
- ๖) เสนอผู้บังคับบัญชาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาษาและวรรณกรรม) ตรวจสอบ และปรับแก้ไขตามที่ผู้บังคับบัญชาและผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำ
- ๗) ตรวจสอบพิสูจน์อักษรและรูปแบบศิลปกรรม
- ๘) นำเสนอและประชาสัมพันธ์ในสื่อของกรมศิลปากร

เป้าหมายของงาน

เผยแพร่คุณค่าและความสำคัญของวรรณคดีเรื่องมหาชชาติคำหลวงและภาพย์พระมหาชชาติ นำเสนอลักษณะเด่นของวรรณคดีเรื่องมหาชชาติแต่ละสำนวน นำเสนอข้อมูลหลักฐานที่พบจากการศึกษาเอกสารชั้นต้นและเอกสารชั้นรอง

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

- ๑) บทความเรื่อง “การตรวจสอบชำระเรื่องภาพย์พระมหาชชาติ” จำนวน ๒๓ หน้า ในหนังสือรวมบทความประกอบการสัมมนาทางวิชาการเนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๕ กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ พุทธศักราช ๒๕๖๗ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม
- ๒) บทความเรื่อง “มหาชชาติคำหลวง” จำนวน ๕ หน้า ในหนังสือประกอบนิทรรศการพิเศษเนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๗ เรื่อง เอกสารล้ำค่าจารึกสยาม กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม
- ๓) บทความเสนอในโครงการสัมมนาวิจัย วิจัยขณ การนำเสนอผลงานวิชาการของกรมศิลปากร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑ เรื่อง (จำนวน ๕ หน้า) นำเสนอวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ ณ ห้องดอกไม้สด สำนักหอสมุดแห่งชาติ (๓๐ นาที)
- ๔) บทเรียบเรียงองค์ความรู้ จำนวน ๒ เรื่อง

เชิงคุณภาพ

- ๑) บทความเผยแพร่ข้อมูลประวัติวรรณคดีจากหลักฐานและตัวบทที่พบใหม่
- ๒) บทความนำเสนอคุณค่าความสำคัญของวรรณคดีสำคัญของชาติและเป็นต้นฉบับเอกสารล้ำค่า
- ๓) การนำเสนอผลงานการตรวจสอบวรรณคดีไทยของนักอักษรศาสตร์ สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑) เผยแพร่ข้อมูลความรู้จากการตรวจสอบและจัดพิมพ์ตัวบทวรรณคดีเรื่องมหາชาติที่พบใหม่เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาประวัติศาสตร์ในวงวิชาการ สามารถใช้อ้างอิงทางวิชาการ

๒) เผยแพร่ตัวบทวรรณคดีที่มีอิทธิพลด้านคติความเชื่อ ประเพณีพิธีกรรม และศิลปวัฒนธรรม แสดงความสำคัญและอิทธิพลต่อสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สามารถศึกษาประกอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณคดีเรื่องมหาชาติในสังคมไทย

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑) การสำรวจต้นฉบับเอกสารโบราณที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องศึกษาโดยละเอียดและวินิจฉัยเพื่อคัดเลือต้นฉบับเอกสารที่ใช้ศึกษาและตรวจสอบ

๒) การวินิจฉัยข้อมูลด้านอายุเอกสาร เนื่องจากเอกสารโบราณใช้ระบบเวลาแบบจันทรคติ การนำเสนอผู้เรียบเรียงจำเป็นต้องวิเคราะห์ตีความวันเดือนปีที่ระบุในเอกสารให้ถูกต้อง บางเวลาเป็นช่วงเวลาคาบเกี่ยวทางประวัติศาสตร์ และการเปลี่ยนระบบวันขึ้นปีใหม่ของไทยที่แตกต่างจากปัจจุบัน ส่งผลต่อการกำหนดอายุสมัยของวรรณคดี

๓) การนำเสนอตัวบทวรรณคดีเรื่องกาพย์พระมหชาติในส่วนเนื้อหาที่พบใหม่ ต้องถ่ายถอดปริวรรตใหม่ แล้วตรวจสอบกับคาถาและอรรถกถาเวสสันดรชาดกภาษาบาลี และขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรม)

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑) ต้นฉบับเอกสารสมุดไทยในบัญชีบางเล่มชำรุดไม่สามารถขออนุญาตนำมาตรวจสอบได้

๒) การสืบค้นต้นฉบับเอกสารโบราณวรรณคดีเรื่องมหาชาติสำนวนต่าง ๆ ซึ่งปรากฏในบัญชีเอกสารโบราณมีเป็นจำนวนมากและชื่อเอกสารใกล้เคียงกัน ต้องใช้เวลาในกระบวนการสำรวจและสืบค้นเพื่อศึกษาเอกสารและคัดเลือต้นฉบับเพื่อนำมาศึกษา

๙. ข้อเสนอแนะ

ควรจัดทำฐานข้อมูลเอกสารโบราณวรรณคดีเรื่องมหาชาติแต่ละสำนวน โดยบันทึกข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลสำคัญที่ปรากฏในต้นฉบับสำคัญ เพื่อรวบรวมองค์ความรู้จากการตรวจสอบชำระและศึกษาวรรณคดีเรื่องมหาชาติแต่ละสำนวน

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑) นำเสนอในการอภิปรายหัวข้อ “การตรวจสอบชำระเรื่องกาพย์พระมหชาติ” และเอกสารประกอบการสัมมนาฯ ในการสัมมนาทางวิชาการเนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๕ เรื่อง “วรรณกรรมเรื่องมหาชาติในวัฒนธรรมไทย” วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมใหญ่ สำนักหอสมุดแห่งชาติ และถ่ายทอดสดผ่านทางเฟซบุ๊กแฟนเพจกรมศิลปากรและเพจสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

๒) นำเสนอบทความ “การตรวจสอบชำระเรื่องกาพย์พระมหชาติ” เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความทางวิชาการฯ “วรรณกรรมเรื่องมหาชาติในวัฒนธรรมไทย” กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ พุทธศักราช ๒๕๖๗ (พิมพ์เป็นที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๗) และเผยแพร่ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในเว็บไซต์กรมศิลปากร

๓) นำเสนอบทความเรื่อง “มหาชาติคำหลวง” เผยแพร่ในหนังสือประกอบนิทรรศการพิเศษเนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๗ เรื่อง เอกสารล้ำค่าจารึกสยาม กรมศิลปากรพิมพ์เผยแพร่ พุทธศักราช ๒๕๖๗

๔) บรรยายนำเสนอในการสาธิต “การสวดมหาชาติคำหลวง : ราชประเพณีที่สืบทอดจากกรุงศรีอยุธยา” ในกิจกรรมประกอบนิทรรศการพิเศษเนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย พุทธศักราช ๒๕๖๗ เรื่องเอกสารล้ำค่าจารึกสยาม วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม อาคารดำรงราชานุภาพ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร และถ่ายทอดสดทางเฟซบุ๊กไลฟ์เพจกรมศิลปากร

๕) นำเสนอบทความเรื่อง “ภาพพระมหาชาติกับการสืบทอดเรื่องมหาเวสสันดรชาดกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (พ.ศ. ๒๓๒๕ - พ.ศ. ๒๓๕๒)” ในโครงการสัมมนาวิจัยวิจักษ์ การนำเสนอผลงานวิชาการของกรมศิลปากร ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๕ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ ณ ห้องดอกไม้สด หอสมุดแห่งชาติ และถ่ายทอดสดผ่านเฟซบุ๊กแฟนเพจกรมศิลปากร

๖) นำเสนอบทเรียบเรียงองค์ความรู้เรื่อง “มหาชาติคำหลวง : วรรณคดีประกอบพิธีกรรมที่สืบทอดจากกรุงศรีอยุธยาสู่กรุงรัตนโกสินทร์” เผยแพร่ในเฟซบุ๊กแฟนเพจสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ และเผยแพร่ในรูปแบบวิดีโอรายการไขความรู้กับครูกรมศิลป์ ถ่ายทอดสดทางเฟซบุ๊กแฟนเพจกรมศิลปากรและช่อง Youtube กรมศิลปากร

๗) นำเสนอองค์ความรู้เผยแพร่ทางเพจสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ เรื่อง “ภาพพระมหาชาติ” (เผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔)

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

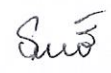
(ลงชื่อ)
(นางสาวชนิดา สีหามาตย์)
นักอักษรศาสตร์ชำนาญการ
ผู้ขอรับการประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนและบทบาทการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
-	-
-	-
-	-

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นางสาวทิพวรรณ บุญส่งเจริญ)
นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการกลุ่มภาษาและวรรณกรรม
ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)
(นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์)
ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชา ที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

๑. เรื่อง โครงการจัดทำหลักเกณฑ์การทำอภิธานศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระ

๒. หลักการและเหตุผล

วรรณคดีพุทธศาสนา เป็นวรรณคดีสำคัญประเภทหนึ่งในสังคมไทย เนื่องด้วยมีที่มาจากพุทธศาสนาซึ่งชาวไทยนับถือเป็นศาสนาประจำชาติมาแต่โบราณ ทั้งยังมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงเป็นพื้นฐานในวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต และความคิดความเชื่อของคนไทยอย่างแน่นแฟ้นยาวนาน พระมหากษัตริย์ไทยนอกจากทรงทะนุบำรุงการศาสนาโดยตรงแล้ว ยังทรงเป็นกวีพระราชาธิพนธ์วรรณคดีพุทธศาสนา รวมทั้งโปรดให้กวีราชสำนักสร้างสรรค์วรรณคดีพุทธศาสนาสืบทอดมาถึงปัจจุบันเป็นจำนวนมาก เช่น ไตรภูมิภค มหาชาติคำหลวง นันทโศภนันทสูตรคำหลวง พระมลัยคำหลวง กาพย์พระมหาชาติ ไตรภูมิโลกวิจิตรภค มหาชาติกลอนเทศน์ ปฐมสมโพธิภค เป็นต้น

วรรณคดีพุทธศาสนาเหล่านี้มีคุณค่าอย่างยิ่งหลากหลายด้าน ได้แก่ คุณค่าด้านสาระความรู้ ทั้งจากแนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา รวมถึงความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์และสภาพสังคมในอดีตที่กวีผู้แต่งสะท้อนอยู่ในเรื่องราวของวรรณคดี และคุณค่าด้านวรรณคดี คือ ความไพเราะและอรรถรสทางวรรณคดี อันเกิดจากการใช้ถ้อยคำภาษาอย่างมีวรรณศิลป์ อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยวรรณคดีพุทธศาสนาแต่ขึ้นในอดีตจึงใช้สำนวนภาษาโบราณ ทั้งยังประกอบด้วยคำศัพท์เฉพาะทางศาสนา หรือคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤต อันเนื่องมาจากการแปลแต่งจากคถาภาษาบาลี ศัพท์บางคำเป็นวิสามานยนาม เช่น ชื่อบุคคล ชื่อเมือง ชื่อสถานที่ ชื่อพรรณไม้ ชื่อพรรณสัตว์ เป็นต้น ศัพท์บางคำมีรูปสะกดใกล้เคียงกันแต่ความหมายต่างกัน ศัพท์บางคำเป็นรูปที่กวีแผลงเพื่อผลทางวรรณศิลป์ซึ่งไม่ปรากฏใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นอุปสรรคสำหรับผู้อ่านหรือผู้ศึกษาวรรณคดีพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้คนไทยยุคปัจจุบันไม่นิยมอ่านหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนา รวมทั้งไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าของหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาได้มากเท่าที่ควร

ในฐานะนักอักษรศาสตร์กลุ่มภาษาและวรรณกรรม สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ซึ่งรับผิดชอบภารกิจการคัดเลือกวรรณคดีโบราณทรงคุณค่ามาตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์เผยแพร่เพื่อสงวนรักษาและสืบต่ออายุวรรณคดีอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ผู้ขอรับการประเมิน เคยได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบชำระและบรรณาธิการ ตลอดจนมีส่วนร่วมในกองบรรณาธิการจัดพิมพ์เผยแพร่วรรณคดีพุทธศาสนาหลายเรื่อง เช่น กาพย์พระมหาชาติ (๒๕๖๓) มหาเวสสันดรชาดก คถาพิน และ นิบาตชาดก (๒๕๖๖) ราโชวาทชาดก (๒๕๖๗) เป็นต้น ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงพิจารณาเห็นว่าหากมีการจัดทำอภิธานศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระ จะเป็นการลดอุปสรรคในด้านสำนวนภาษา อันจะอำนวยความสะดวกให้ผู้อ่านหรือผู้ศึกษาวรรณคดีพุทธศาสนาสามารถเข้าถึงคุณค่าของหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนา ส่งผลให้การศึกษาวรรณคดีพุทธศาสนาเป็นที่นิยมแพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ กระบวนการจัดทำอภิธานศัพท์นั้นจำเป็นต้องอาศัยเวลาเป็นอย่างมากในการพิจารณาคัดเลือกศัพท์และศึกษาค้นคว้าเพื่ออธิบายศัพท์นั้น ๆ ประกอบกับเป็นการดำเนินการโดยอัติวิสัยของผู้ตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์คนใดคนหนึ่ง การตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์หนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาของกรมศิลปากรที่เคยดำเนินการมาโดยมากจึงเป็นการตรวจสอบและเผยแพร่ตัวบท มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการจัดทำอภิธานศัพท์หรือคำอธิบายศัพท์ เช่น มหาเวสสันดรชาดก สำนวนเทศนา ๑๓ กัณฑ์ (๒๕๑๔) มีศัพท์อธิบายจัดทำโดยอาจารย์พิฑูร มลิวัลย์ ดังนั้น ผู้ขอรับการประเมินจึงเห็นสมควรจัดทำโครงการจัดทำหลักเกณฑ์การทำอภิธานศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นเอกภาพและมีมาตรฐานทางวิชาการ เพื่อกำหนดระเบียบให้แก่อักษรศาสตร์

กลุ่มภาษาและวรรณกรรม สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำอภินันท์ศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาได้อย่างสะดวก เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

วรรณคดีพุทธศาสนามีเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธประวัติ เรื่องราวในพระสูตร หรือนำเสนอแนวคิดและหลักธรรมทางพุทธศาสนาจึงมีศัพท์ทางพุทธศาสนาที่มาจากภาษาบาลีที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมทั่วไป และมีศัพท์ทางวรรณคดีที่เกิดจากกวีผู้แต่งนำเนื้อหาหรือนำแนวคิดทางพุทธศาสนา มาแปลแต่งเป็นวรรณคดีไทยโดยใช้ศิลปะทางภาษาและอาศัยความรู้ของกวีผู้แต่งทางภาษาและการประพันธ์ มีทั้งการหลอกลวง คำ การแผลงศัพท์ ฯลฯ ในวรรณคดีพุทธศาสนาจึงประกอบไปด้วยศัพท์ที่ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจได้ง่ายจำนวนมาก ทั้งคำที่ปรากฏในพจนานุกรมและไม่ปรากฏในพจนานุกรม เช่น ชื่อหลักธรรม ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ ชื่อพรรณไม้ ชื่อพรรณสัตว์ เป็นต้น ทั้งยังมีศัพท์ที่เป็นราชาศัพท์ และศัพท์วรรณคดี การอธิบายศัพท์หรือการทำอภินันท์ศัพท์จะอำนวยความสะดวกให้ผู้อ่านวรรณคดีพุทธศาสนาสามารถเข้าถึงเนื้อหาสาระของวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ได้สะดวกและชัดเจนขึ้น

แนวความคิด

อภินันท์ศัพท์ คือ การอธิบายศัพท์เฉพาะเรื่อง ในที่นี้หมายถึงการอธิบายความหมายเพิ่มเติมของคำศัพท์ที่เป็นคำที่ไม่สามารถเข้าใจได้ง่าย อาจเป็นคำโบราณ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ศัพท์วรรณคดี เป็นต้น รวมถึงศัพท์เฉพาะทางเช่นศัพท์พุทธศาสนา เนื้อหาการอธิบายเป็นการให้นิยาม ความหมาย แนวคิดหรือที่มาที่เกี่ยวข้องกับคำหรือวลีนั้น ๆ ให้กระจ่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การทำอภินันท์ศัพท์ในวรรณคดีพุทธศาสนาแต่ละเรื่องช่วยให้ผู้อ่านวรรณคดีพุทธศาสนาเข้าใจวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ และเข้าถึงคุณค่าทางอักษรศาสตร์ของวรรณคดีได้มากยิ่งขึ้น การจัดพิมพ์วรรณคดีพุทธศาสนาของกรมศิลปากรที่มีการอธิบายศัพท์มีน้อย เช่น มหาเวสสันดรชาดก สำนวนเทศนา ๑๓ กัณฑ์ (ฉบับพิมพ์เผยแพร่ พ.ศ. ๒๕๑๔) อาจารย์พิฑูร มลิวัลย์ ได้ตรวจสอบชำระและจัดทำคำพินิจอธิบายความหมายของศัพท์ในฉบับวรรณคดีเรื่องมหาเวสสันดรชาดก ที่แต่งเป็นกลอนเทศน์ เป็นประโยชน์แก่การศึกษาวรรณคดีเรื่องดังกล่าวได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากศัพท์ในวรรณคดีพุทธศาสนามีจำนวนมากและยังไม่มีการจัดระบบและหลักเกณฑ์การคัดเลือกและขอบเขตวิธีการอธิบายศัพท์ที่ชัดเจน กระบวนการจัดทำอภินันท์ศัพท์ต้องใช้เวลามากในการพิจารณาคัดเลือกศัพท์และศึกษาค้นคว้าเพื่ออธิบายคำศัพท์ การจัดทำอภินันท์ศัพท์วรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์จึงควรมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาอธิบายและวิธีการและขอบเขตในการอธิบายศัพท์ที่มีเอกภาพและมีมาตรฐาน เพื่อลดความเป็นอัตวิสัยของผู้ปฏิบัติงานคนใดคนหนึ่ง

ข้อเสนอ

การจัดทำหลักเกณฑ์การทำอภินันท์ศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์ จะอำนวยความสะดวกให้นักอักษรศาสตร์ผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบชำระวรรณคดีพุทธศาสนามีแนวทางการทำอภินันท์ศัพท์วรรณคดีพุทธศาสนาที่ตรวจสอบและจัดพิมพ์โดยกรมศิลปากรอย่างมีเอกภาพ เพิ่มประสิทธิภาพงานตรวจสอบชำระและสอบทานวรรณคดีพุทธศาสนา เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของนักอักษรศาสตร์กลุ่มภาษาและวรรณกรรม สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ ต่อไป โดยมีกระบวนการดำเนินโครงการแบ่งออกเป็น ๕ ขั้นตอน ดังนี้

- ๑) สสำรวจและรวบรวมหนังสือวรรณคดีที่กรมศิลปากรเคยจัดพิมพ์เผยแพร่ที่มีการจัดทำอธิบายศัพท์
- ๒) วิเคราะห์รูปแบบ ขอบเขตและวิธีการจัดทำอธิบายศัพท์ในวรรณคดีพุทธศาสนา

- ๓) ประชุมกลุ่มนักอักษรศาสตร์ กลุ่มภาษาและวรรณกรรม ระดมความคิดเพื่อกำหนดประเด็นปัญหาจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์งานตรวจสอบชำระ ตรวจสอบต้นฉบับและจัดพิมพ์วรรณคดีพุทธศาสนา กำหนดแนวทางการคัดเลือกศัพท์ กำหนดขอบเขตและวิธีการอธิบายศัพท์
- ๔) ขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรม) ของกรมศิลปากร และผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ที่มีประสบการณ์การจัดทำอธิบายศัพท์ในหนังสือวรรณคดี เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกศัพท์และวิธีการอธิบายศัพท์
- ๕) จัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์และวิธีการอธิบายศัพท์เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำอภินาศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระ

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

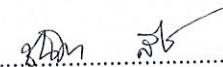
- ๑) การจัดทำอภินาศัพท์วรรณคดีพุทธศาสนาซึ่งมีศัพท์จำนวนมาก อาจเพิ่มระยะเวลาและขั้นตอนในกระบวนการจัดทำต้นฉบับ จึงไม่สามารถจัดทำอธิบายศัพท์ทุกคำได้ ควรกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์และกำหนดขอบเขตวิธีการอธิบายศัพท์ในการจัดทำอภินาศัพท์ และวางแผนการดำเนินงานให้กระทบกระบวนการตรวจสอบชำระและจัดทำต้นฉบับให้น้อยที่สุดหรือทันต่อเวลาที่กำหนด
- ๒) วรรณคดีพุทธศาสนาบางประเภทมีลักษณะที่ไม่เอื้อต่อการทำอธิบายศัพท์ เช่น คัมภีร์พุทธศาสนา ลักษณะตำราพุทธธรรมหรืออธิบายหลักธรรมที่ต้องอาศัยคู่มือศัพท์เฉพาะทาง เช่น พจนานุกรมพุทธศาสน์ รวมถึงวรรณกรรมประเภทพงศาวดารที่แต่งด้วยภาษาบาลี เช่น สังคีตยวงศ์ ควรกำหนดขอบเขตประเภทวรรณคดีพุทธศาสนาที่เหมาะสมแก่การทำอภินาศัพท์

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) นักอักษรศาสตร์ กลุ่มภาษาและวรรณกรรม มีแนวทางในการจัดทำอภินาศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์เผยแพร่อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
- ๒) การจัดทำอภินาศัพท์ประกอบการตรวจสอบชำระและจัดพิมพ์ตัวบทวรรณคดีพุทธศาสนาของกรมศิลปากรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน มีเอกภาพ มีมาตรฐาน สามารถนำไปอ้างอิงได้
- ๓) หนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่มีการจัดทำอภินาศัพท์อย่างเป็นระบบเป็นแหล่งสืบค้นและอ้างอิงสำหรับนักวิชาการ นักเรียน นักศึกษา เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจต่อวรรณคดีพุทธศาสนา และส่งเสริมการอ่านวรรณคดีไทย

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๑) คู่มือการทำอภินาศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนาที่กรมศิลปากรตรวจสอบชำระ
- ๒) นักอักษรศาสตร์กลุ่มภาษาและวรรณกรรม มีแนวทางการปฏิบัติงานการจัดทำอภินาศัพท์ในหนังสือวรรณคดีพุทธศาสนา

(ลงชื่อ)

(นางสาวชนิดา สีหามาศย์)

ผู้ขอรับการประเมิน

(วันที่) ๒๗...../ธันวาคม/๒๕๖๓